

§ 13. Jeśli wymiar opłaty sądowej został już przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia dokonany, a opłata do tego czasu nie została całkowicie zapłacona, należy niewpłaconą sumę marek polskich przeliczyć na złote, dzieląc ją przez liczbę wyrażającą kurs franka złotego w dniu zapadłości opłaty, nie wcześniejszy jednakże niż z dnia 1 stycznia 1924 r.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 r.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Skarbu.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

188.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 15 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie czasu pracy dla wykonywania robót, poprzedzających produkcję lub po niej następujących.

Na podstawie art. 4 i 19 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Celem wykonania robót, poprzedzających produkcję lub po niej następujących, o ile roboty te nie mogą być wykonane w innym czasie, niż bezpośrednio przed rozpoczęciem ogólnej pracy zakładu, lub bezpośrednio po jej ukończeniu, może być czas pracy osób, niezbędnych do wykonywania lub dozoru tych robót, przedłużony przed rozpoczęciem i po ukończeniu ogólnej pracy zakładu, względnie ogólnej pracy odpowiedniej zmiany pracowników, — w całości nie więcej niż o godzinę na dobę.

§ 2. Pracownicy przy urządzeniach technicznych, które nie mogą być pozostawione bez obsługi podczas ogólnych przerw w pracy zakładu, mogą podczas przerw tych pozostawać przy pracy, jeżeli ogólny czas ich pracy wskutek tego przedłuża się nie więcej niż o jedną godzinę na dobę.

§ 3. Przedłużenie czasu pracy jednocześnie na zasadzie § 1 i 2 jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem, że czas pracy poszczególnego pracownika nie przekroczy 10 godzin na dobę, a w soboty 8 godzin na dobę.

§ 4. W wypadkach przedłużenia czasu pracy, przewidzianych w § 1, 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, zarząd zakładu winien uprzednio zawiadomić

obwodowego inspektora pracy, podając rodzaj robót oraz liczbę pracowników, zatrudnionych temi robotami.

Obwodowy inspektor pracy może zabronić przedłużenia czasu pracy, jeżeli charakter lub rodzaj pracy nie odpowiada warunkom, wyluszczone w niniejszym rozporządzeniu.

§ 5. Czas pracy osób, wymienionych w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, może być w wypadkach wyjątkowych przedłużony jeszcze o godzinę na dobę pod warunkiem, że czas pracy poszczególnego pracownika nie przekroczy 10 godzin na dobę, a w soboty 8 godzin na dobę. Pozwolenia udziela każdorazowo okręgowy inspektor pracy; jednakże najwyżej na okres półroczny.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia we wszystkich zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 roku o czasie pracy w przemyśle i handlu, o ile nie podlegają one bezpośrednio poszczególnym ministerstwom.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

189.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 1 lutego 1924 roku

o przekazaniu miejskiej komisji szacunkowej wymiaru państwowego podatku dochodowego na obszarze m. Włocławka.

Na zasadzie art. 128 i art. 130 ustawy o państwowym podatku dochodowym ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Czynności komisji szacunkowej, przewidziane w części pierwszej art. 31 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 607), dotyczące ustalenia dochodów, podlegających opodatkowaniu na rok podatkowy 1924 oraz wymiar podatku dochodowego na tenże rok dla osób fizycznych i spadków wakujących (nieobjętych) tudzież osób prawnych nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, o ile miejscem opodatkowania wspomnianych podmiotów podatkowych jest w myśl art. 29 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym obszar m. Włocławka, przekazuje się miejskiej komisji szacunkowej, wybranej przez Radę miejską m. Włocławka.

§ 2. Miejska komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego, dwóch zastępców mianowanych przez Ministra Skarbu, delegata Skarbu Państwa, wyznaczonego przez dyrektora izby skarbowej, tudzież z dwunastu członków i tyluż zastępców, wybranych

przez Radę miejską m. Włocławka z grona płatników podatku dochodowego.

Delegatowi Skarbu Państwa służy prawo zgłaszania protestów przeciw uchwałom miejskiej komisji szacunkowej w terminie dwutygodniowym od dnia powzięcia uchwały narówni z przewodniczącym komisji szacunkowej (art. 68 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym).

Przy wyborze członków i zastępców członków miejskiej komisji szacunkowej mają zastosowanie postanowienia ostatniej części art. 33 oraz artykułów 37 do 39 powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym.

§ 3. Ustalenie dochodów, podlegających opodatkowaniu, uskutecznienie wymiaru podatku dochodowego, nakładanie grzywien i kar pieniężnych oraz załatwianie odwołań przez miejską komisję szacunkową i jej przewodniczącego odbywać się winno ściśle według postanowień obowiązujących w tym względzie ustaw i wydanych na ich podstawie rozporządzeń Ministra Skarbu.

§ 4. Prawa i obowiązki urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w mieście Włocławku, związane z wymiarem na rok podatkowy 1924 podatku dochodowego na obszarze m. Włocławka w zakresie działalności komisji szacunkowej, względnie jej przewodniczącego, tudzież dotyczące poboru tegoż podatku przechodzą na magistrat m. Włocławka. Natomiast prawa i obowiązki wynikające z postanowień działu II powołanej ustawy o państwowym podatku dochodowym pozostają w kompetencji wymienionego wyżej urzędu skarbowego.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

190.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 1 lutego 1924 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu bali i desek osikowych.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłatę wywozową od:

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:
53 p. 1 d	Bale i deski osikowe.

§ 2. Opłaty wywozowe od bali i desek osikowych będą pobierane w wysokości 75% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 365) zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaja (Dz. U. R. P. № 28, poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. № 97, poz. 893), z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. № 11, poz. 74), z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej (Dz. U. R. P. № 54, poz. 381) zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 2 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 970), z dnia 7 czerwca 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu prosa, gryki, fasoli, grochu oraz drobiu białego i żywego (Dz. U. R. P. № 61, poz. 457), z dnia 30 sierpnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu otrębów jęczmiennych (Dz. U. R. P. № 100, poz. 787), z dnia 29 września 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa liściastego nieobrobionego (Dz. U. R. P. № 102, poz. 800), z dnia 31 października 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu mięsa końskiego (Dz. U. R. P. № 124, poz. 1003), z dnia 1 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu ziemniaków (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1048), z dnia 13 grudnia 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu seradeli, wyki, peluszek i koniczyzny (Dz. U. R. P. № 133, poz. 1104) po wyrazach: „opłat od wywozu” dodaje się wyrazy „bali i desek osikowych”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze stosuje się do transakcji wywozowych zawartych po dniu 30 listopada 1923 r. i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

191.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 lutego 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie zastosowania jednostki stałej do wymiaru składek w zakresie ubezpieczenia urzędników prywatnych w b. dzielnicy pruskiej.

Na mocy postanowień art. 7, 9 i art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez